

நமக்கு வியாதி வந்தால் ...

R. ஸ்டான்லி, 3 மே 2020

2020 மே 3 அன்று இக்கட்டுரையை எழுத நான் உட்கார்ந்தபோது கிடைத்த தகவலின்படி, உலகெங்கிலும் கரோனா நச்சுக்கிருமியினால் பாதிக்கப்பட்டோர் 35,00,000 பேர்; இறந்தோர் 2,50,000 பேர். பாதிக்கப்பட்டுள்ளோரில் 1/3 பகுதியினர் வல்லரசு நாடாகிய அமெரிக்காவில்தான். நம்மையும் நம்மவர்களையும் பற்றிய கவலையும் கலக்கமும் நம்மெல்லாரையும் ஓரளவிலாவது ஆட்டிப்படைக்கின்றன. நாளை என்பது இருண்டிருக்கிறது. இந்நிலையையும், இதுபோன்று உருவாகக்கூடிய நிலையையும், சரிவரச் சமாளிப்பதற்கு உதவியான திருவிவிலியக் கருத்துக்களை இங்கு உங்களுடன் பகிர்ந்துகொள்கிறேன். பெரும்பாலும் எனது சொந்த அனுபவம் மற்றும் நான் கற்றுக்கொண்டவற்றின் அடிப்படையிலேயே இக்கட்டுரை அமைந்துள்ளது.

(1) **நமது காலங்கள்** தேவனது கரத்திலேயே உள்ளன என்பதுதான் நமக்கிருக்கவேண்டிய முதலும் முதன்மையானதுமான நிச்சயம் (சங் 31:15அ). இந்த நிச்சயத்தின் அடிப்படையிலேயே தாவீது அறிக்கையிடுவது: “கர்த்தாவே, உம்மை நம்பியிருக்கிறேன்; நீரே என் தேவன் என்று சொல்கிறேன்” (வச 14). தேவன் நமக்குத் தந்துள்ள திறமையான மருத்துவர்களுக்காய் அவரைத் துதிப்போம்; ஆனாலும் நமது காலங்கள் அவர்கள் கைகளில் இல்லை. தேவன் நியமித்த வேளைக்கு ஒரு நிமிடம்கூட நமது இறப்பு முந்தாது, பிந்தாது. நம்மில் நற்செயலைத் தொடங்கிய அவர் நமது இறப்பு அல்லது இரண்டாம் வருகை வரை அதனை நிறைவேற்றியே தீருவார் (பிலி 1:5). அவரது அனுமதியின்றி நமது தலையிலிருந்து ஒரு முடிகூட விழாது (லூக் 12:7; 21:18). “அவர்” தமது உயிர்மூச்சை நமது நாசிகளில் ஊதியதாலேயே நாம் உயிர்வாழ்கிறோம் (ஆதி 2:7). நமது சுவாசத்தை “அவரே” தமது கையில் பிடித்திருக்கிறார் (யோபு 12:10; தானி 5:23ஆ; அப் 17:25). உங்களுக்குச் சுவாசக்கருவி பொருத்தப்பட்டிருந்தாலும் இல்லாவிட்டாலும் உங்கள் மூச்சை நீட்டிக்க அல்லது நிறுத்த “அவரால்” மட்டுமே முடியும்!

(2) இவ்வளவு பயங்கரத் தொற்றுநோய்ப் பேரழிவை நாம் இதுவரை கண்டிராவிடினும், நமது வாழ்வில் எத்தனையோ இக்கட்டுகளைக் கடந்துதான் வந்திருக்கிறோம். நேற்றைய தேவனே இன்றைய தேவன்! இன்றைய தேவனே நாளை தேவன்! உயிருக்கே ஆபத்து ஏற்பட்டுள்ளதொரு வேளையில் பவுலடியார் செய்த அறிக்கை: “இவ்வித மரணத்திலிருந்து தேவன் எங்களைத் தப்பிவித்தார், இப்பொழுதும் தப்பிவிக்கிறார், இன்னும் தப்பிவிப்பார் என்று அவரை நம்பியிருக்கிறோம்” (2 கொரி 1:9,10).

காப்பார், உன்னைக் காப்பார், காத்தவர் காப்பார் இன்னும் இனிமேலும்,
காத்திடுவார்; கலங்காதே மனமே, காத்திடுவார்!

கண்டுணை அழைத்தவர் கரமதைப் பார், உன்னைக் கைவிடாதிருப்பார்;
ஆண்டுகள்தோறும் உனக்கவர் அளித்த ஆசிகளை எண்ணிப்பார்,
எண்ணிப்பார், எண்ணிப்பார், எண்ணிப்பார், எண்னுமதை எண்ணிப்பார்!

இஸ்ரவேலரைப் போலவே நாமும் தேவனது முந்தைய அற்புதங்களை விரைவில் மறந்துவிடுகிறோம் (சங் 78:11). “தேவனால் முடியும்” என்று அழுத்திச் சொல்வதற்குப் பதிலாக “தேவனால் முடியுமா?” என்று அலட்சியமாய்க் கேள்வி எழுப்பினர் (வச 19,20). இயேசுவுடன் நெருங்கிய சகவாசம் வைத்திருந்த சீடரும் அவரது முந்தையச் செயல்களைச் சீக்கிரம் மறந்து விட்டனர். “பன்னிரண்டு கூடைகளையும்” “ஏழு கூடைகளையும்” அவர் அவர்களுக்கு நினைவு படுத்த வேண்டியதாயிற்று (மாற் 8:19,20).

எனது உடல்மீது செயலாற்றிவரும் தேவனது வல்லமையைச் சந்தேகிக்கும் அளவு இவ்வித மறதி என்னிலும் இருப்பது குற்றம். உடலளவில் நான் அதிகம் பலக்குறைவுள்ளவன். பள்ளியில் எனது உடற்பயிற்சி ஆசிரியர் என்னை முருங்கைக்காய் என்றழைப்பார்! டைபாய்டு, மலேரியா, மஞ்சள் காமாலை, மூலம், தலைச்சுற்று (Vertigo), சிறுநீரகக்கல், வயிற்றுப்புண் (Hyperacidity), மூக்கடைப்பு (Sinusitis), இப்படி எத்தனையோ சுகக்கேடுகள் வழியாய் வந்திருக்கிறேன். 1996ஆம் ஆண்டு, எனது 50ஆம் வயதில், எனக்கு இதய அறுவை சிகிச்சையும், 2007ஆம் ஆண்டு தண்டுவட அறுவை சிகிச்சையும் நடைபெற்றன. எனது குரல் நாண்கள் ஏற்கனவே பழுதுபட்டுள்ள நிலையில் மருத்துவ ஆலோசனையைக் கேட்காமலேயே நான் பிரசங்கித்துக்கொண்டிருக்கிறேன். வலி தாங்கும் சக்தியும் உடல் வலிமையும் எனக்கு மிகமிகக் குறைவு. பிரசங்கபீடத்தில் நிற்கும் அந்த வேளையில் தேவன் என்னை அபிஷேகித்துப் பயன்படுத்துகிறார், அவ்வளவுதான். மக்களோ நான் பலசாலி என்று நினைக்கின்றனர்! அடிக்கடி நான் என்னிடம் சொல்லிக்கொள்வது: “என் உயிரே! ஆண்டவரைப் போற்றிடு! அவரது கனிவான செயல்கள் அனைத்தையும் மறவாதே! அவர் உன் குற்றங்களை யெல்லாம் மன்னித்து, உன் நோய்களையெல்லாம் குணமாக்கி, உன் உயிரைப் படுகுழியினின்று மீட்டு, உனக்குப் பேரன்பையும் இரக்கத்தையும் மணிமுடியாகச் சூட்டுகின்றார். அவர் உன் வாழ்நாளை நலன்களால் நிறைவுறச் செய்கின்றார்; உன் இளமை கழுகின் இளமையெனப் புதிதாய்ப் பொலிவுறும்” (சங் 103:1-5). இதையே நாமனைவரும் நமக்கு நாமே நினைவுபடுத்திக்கொள்வோம்.

(3) தேவனது சுகமளிப்பு வாக்குகளைத் திரும்பவும் கவனித்து நமது விசுவாசத்தை வலுப்படுத்திக்கொள்வோம். யாத் 15:26இ, “உன்னைக் குணமாக்குகிற கர்த்தர் நானே!” எனிப்தியர்மீது தேவன் வரப்பண்ணிய வாதைகளுக்கு எதிரானது இது. நமது உடல் எவ்வளவு வியத்தகு முறையில் தேவனால் படைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதையும், அதனை அவர் எவ்வளவாய்ப் பராமரிக்கிறார் என்பதையும் சங்கீதம் 139:13,14 எடுத்துரைக்கிறது: “ஆண்டவரே, என் உள்ளுறுப்புகளை உண்டாக்கியவர் நீரே! என் தாயின் கருவில் எனக்கு உரு தந்து காப்பாற்றியவர் நீரே. நான் பிரமிக்கத்தக்க அதிசயமாய் உண்டாக்கப்பட்டபடியால், உம்மைத் துதிப்பேன்; உமது செயல்கள் வியக்கத்தக்கவை; அது எனது மனதுக்கு நன்றாகத் தெரியும்.” மேசியாவின் சுகமளிப்பு ஊழியம் குறித்த தீர்க்கதரிசனம் கிறிஸ்துவின் பணிக்காலத்தில் நிறைவேறிற்று: ஏசா 53:4; மத் 8:16,17, “அவர்தாமே நமது பலக்குறைவுகளைத் தாங்கிக்கொண்டு, நமது நோய்களைச் சுமந்தார்.” தமது மக்களது ஜெபத்திற்குத் தேவன் பதில் தருவார் எனும் வாக்கு எரேமியா 33:3,6இல் உண்டு: “என்னை நோக்கிக் கூப்பிடு; அப்பொழுது நான் உனக்குப் பதில் கொடுத்து, நீ அறியாததும் உனக்கு எட்டாததுமான பெரிய காரியங்களை உனக்கு அறிவிப்பேன்... இதோ, நான் அவர்களுக்குச் சவுக்கியமும், ஆரோக்கியமும் வரப்பண்ணி, அவர்களைக் குணமாக்கி, அவர்களுக்குப் பரிபூரண சமாதானத்தையும் சத்தியத்தையும் வெளிப்படுத்துவேன்.” அப்போஸ்தலரது உபதேசம் இதோ: “விசுவாசமுள்ள ஜெபம் நோயாளியை இரட்சிக்கும்; கர்த்தர் அவனை எழுப்புவார்” (யாக் 5:15). ஒன்றுமே செய்யமுடியாத சூழல்கள் வழியே செல்லும்போது நம்மை நோக்கி தேவன் விடும் சவால்: “இதோ, மனுஷுடல் கொண்ட அனைவருக்கும் நானே ஆண்டவர்; அப்படியிருக்க, என்னால் செய்யமுடியாத அதிசயம் எதுவுமுண்டோ?” (எரே 32:27; ஆதி 18:14அ; லூக் 1:37).

(4) இந்த இறைவாக்குகள் இவ்வுலகில் நோயற்ற வாழ்வை (Sicknessfree life) நமக்கு உத்தரவாதமளிக்கின்றன என்று எடுத்துக்கொள்ள முடியாது. இதனை விளக்குகிறேன், கவனியுங்கள். நமது பாவங்களைக் கிறிஸ்து சிலுவைமீது சுமந்தார் (ஏசா 53:4,5; யோ 1:29; 1 பேது 2:24); ஆனாலும், அவரை விசுவாசித்து தேவனது பிள்ளைகளான பின்பும், நமக்குப் பாவம் இல்லையென்று சொல்லமுடியாதே (1 யோ 1:8; ரோ 7:17)! அதே பாணியில், கிறிஸ்து சிலுவைமீது நமது நோய்களைச் சுமந்தார் என்பது உண்மைதான் (ஏசா 53:4; மத் 8:17); ஆனாலும், நமக்கு எவ்விதச் சுகக்கேடும் இல்லையென்று சொல்லமுடியாதே! இப்பொழுது நாம் அனுபவிப்பதெல்லாம் இரட்சிப்பு மற்றும் சுகத்தின் “முதற்கனிகள்” மட்டுமே (ரோ 8:23அ). கிறிஸ்துவின் மறுவருகையின்போதுதான்,

பாவமே இல்லாத, வியாதியே இல்லாத, துக்கமே இல்லாத, இறப்பே இல்லாததொரு வாழ்வுக்குள் நுழைவோம் (எபி 9:28; வெளி 21:4). நாம் எதிர்பார்த்துக் காத்துக்கொண்டிருக்கும் முழுமையான **உடல் மீட்பைப்** பெற்ற *பின்னரே* இவை நமதாகும் (ரோ 8:23). அப்பொழுதுதான் அழிவுக்குரிய நமது உடல் அழியாமையை அணியும்; சாவுக்குரிய இவ்வுடல் சாகாமையை அணியும் (1 கொரி 15:50-54). *அதையடுத்துதான்*, சாவு ஒழிந்து வெற்றி ஓங்கும். அப்பொழுது நாம் வீசப்போகும் சவால்: “சாவே, உன் கொடுக்கு எங்கே? பாதாளமே, உன் வெற்றி எங்கே?” (வச 54ஆ,55). இப்பொழுது, இவ்வுலக வாழ்வில், நாம் “நியாயப்பிரமாணத்தின் சாபம்” (Curse of the Law) என்பதிலிருந்துதான் மீட்கப்பட்டிருக்கிறோம்; “விழுகையின் சாபம்” (Curse of the Fall) என்பதிலிருந்து இன்னும் மீட்கப்படவில்லை (கலா 3:13,14; ஆதி 3:16,17; ரோ 8:22,23). சகோதர சகோதரிகளே, இந்தச் சத்தியத்தை நீங்கள் தெளிவாய்ப் புரிந்துகொள்ளாவிடில், எல்லாவிதமான துர்வுபதேசங் களுக்கும் பலியாவீர்கள்.

(5) திருமறையை வியாக்கியானிக்கும்போது **சமநிலை** (Balance) இழப்பதே பெரும்பாலான துர்வுபதேசங்களுக்கு மூலகாரணமாகும். இன்னொன்று அடிபடும் அளவிற்கு ஒரே சத்தியத்தை வலியுறுத்துவது (excessive emphasis) கட்டாயம் ஓரக்கொள்கைக்கே (eccentricity) கொண்டு போய்விடும். திருமறையின் தேவனானவர் சமநிலையினால் அறியப்படுபவர். அவர் “குணமாக்கும் கர்த்தர்” எனும் யேகோவா-ரப்பா (Jehovah-Rapha) மட்டுமல்ல, “குட்டும் கர்த்தர்” எனும் யேகோவா-மாக்கே (Jehovah-Makkeh) என்பவரும் ஆவார் (யாத் 15:26; எசேக் 7:9). அவர் கொல்லுகிறார், *அத்துடன்* உயிரோடெழுப்புகிறார்; அவர் காயப்படுத்துகிறார், *அத்துடன்* காயங்கட்டிக் குணமாக்குகிறார் (உபா 32:39; யோபு 5:18; ஓசி 6:1). பிறக்க ஒரு காலம் *மற்றும்* இறக்க ஒரு காலம் என்றும், சிரிக்க ஒரு காலம் *மற்றும்* அழ ஒரு காலம் என்றும், சேர்க்க ஒரு காலம் *மற்றும்* இழக்க ஒரு காலம் என்றும் பிரித்து, “ஒவ்வொன்றையும் அதினதின் காலத்தில் நேர்த்தியாய்ச்” செய்கிறார் (பிர 3:1-11). நாளையைக் குறித்து இப்படித்தானிருக்கும் என்று நமக்குத் தெரியாதபடி, அவர் “வாழ்வின் காலம்” *அத்துடன்* “தாழ்வின் காலம்” ஆகிய இரண்டையும் நியமிக்கிறார் (7:14). “உன்னதமானவரின் உதடுகளிலிருந்து தீமை பயப்பது *மற்றும்* நன்மை பயப்பது ஆகிய இரண்டும் புறப்படுவதில்லையோ?” என்று தீர்க்கன் எரேமியா வினவுகிறார் (புல 3:38). வேதாகமக் கதாபாத்திரங்களில் தலைசிறந்த இருவரைச் சந்திப்போம்: ஒருவர் மண்ணுலகிலுள்ள அனை வரையும்விட சாந்தகுணமுள்ள தேவதாசன் மோசே; அடுத்தவர் நாம் யாவருக்கும் பொறுமையின் இலக்கணம் கற்றுத்தரும் பக்தன் யோபு (எண் 12:3; யாக் 5:11). வாழ்வு *மற்றும்* தாழ்வு ஆகிய இரண்டையும் இவர்கள் இருவரும் எப்படிச் சமநிலைப்படுத்துகின்றனர் பாருங்கள்: மோசே ஜெபித்தது: “தேவனே, நீர் எங்களை ஒடுக்கிய நாட்களுக்கும், நாங்கள் தீங்குற்ற ஆண்டுகளுக்கும் ஈடாக எங்களை மகிழ்வுறச் செய்யும்” (சங் 90:15). தனது மனைவிமீது யோபு எறிந்த சவால்: “கடவுளிடமிருந்து நன்மையைப் பெற்றுள்ள நாம் அவரிடமிருந்து தீமையைப் பெறக்கூடாதோ?” (யோபு 2:10). பிரியமானவர்களே, இன்று பகலும் இருக்கும், இரவும் இருக்கும்; புதிய வானம் புதிய பூமியில்தான் இரவே இராது (ஆதி 8:22; வெளி 21:25; 22:5). இரவில்தான் படைப்பின் முதலாம் நாள் துவங்குகிறது என்பதை மறக்கக்கூடாது (ஆதி 1:5). திருமறையின் இச்சமநிலைச் சத்தியத்தை அறியாமை எனும் நமது நிலத்தில்தான் சுகபோக வாழ்வு உபதேசம் (Prosperity Doctrine) செழித்தோங்குகிறது. இறைமக்களது இதயங்களில் ‘negativism’ எனும் பாதகச் சிந்தையைப் புகுத்துகிறேன் என்று நான் குற்றம் சாட்டப்படுவேன் என்பது எனக்குத் தெரியும். “Negative” மற்றும் “Positive” ஆகியவையெல்லாம் மின்சாரத்திற்கு அடுத்தவை, ஆன்மீகத்திற்கோ திருமறைக்கோ அடுத்தவை அல்ல!

(6) நமக்கு *வியாதி வந்தால்*, முதலாவது **“ஜெபிக்கவேண்டும்”** என்பதே நமக்கு விவிலியம் தரும் போதனை (யாக் 5:13-16). முதலில், வியாதியில் அவதியுறும் நபர் ஜெபிக்கவேண்டும்; அடுத்து, திருச்சபையின் மூப்பர்கள் (மேய்ப்பர்கள்) அவருக்காய் ஜெபிக்கவேண்டும்; இறுதியாக, உடன்

விசுவாசிகள் ஒருவருக்காயொருவர் ஜெபிக்கவேண்டும். இந்த மூவர் ஜெபம் “முப்புரி நூல்” போன்றது (பிர 4:12). Prayer by self, prayer by shepherds, and prayer by saints! நம்மை ஜெபிக்க அழைப்பது தேவனே என்றால், அவர் நமது ஜெபத்திற்குப் பதிலளிக்க *விரும்புகிறார்* என்றுதானே பொருள்? “ஜெபத்தைக் கேட்கிறவரே” என்று தாவீது தேவனைக் கூப்பிட்டார் (சங் 65:2). தேவனை நமது கண்ணீர் அசைக்கிறது. தனது வியாதிப்படுக்கையிலிருந்து மன்னன் எசேக்கியா தேவனை நோக்கிக் கதறியபோது, அவர் அனுப்பிய செய்தி: “நான் உனது ஜெபத்தைக் கேட்டேன்; உனது கண்ணீரைக் கண்டேன்” (ஏசா 38:1-5). தேவன் நமது ஜெபங்களை மதித்து அவற்றைத் தமது புத்தகத்தில் (His book) பதிவு செய்கிறார்; நமது கண்ணீரைத் தமது புட்டியில் (His bottle) பத்திரமாய்ச் சேர்க்கிறார் (சங் 56:8). சங்கீதப் புத்தகத்தில் ஆராதனைச் சங்கீதங்கள் 26 மட்டுமே என்பதும், புலம்பல் சங்கீதங்களோ 51 என்பதும் தெரியுமா? ஜெபத்திற்குப் பதில் உடனே வராவிடில், *சோர்ந்து போகாதே, மனமே, சோர்ந்து போகாதே!* உனது உடலிலிருந்து அந்த முள்ளைத் தேவன் அகற்றிப்போடுவார், அல்லது உனது பலக்குறைவைச் சமாளிக்கப் போதுமான கிருபையும் கூடுதல் பலமும் அள்ளித்தருவார் (2 கொரி 12:7-10). தீர்வு கிடைக்காத எந்தப் பிரச்சனையும் நமது குண நலன்களை மேம்படுத்தும் (ரோ 5:3,4; யாக் 1:2-4). “துன்பத்தின் அப்பம்” மற்றும் “உபத்திரவத்தின் தண்ணீர்” ஆகிய இரண்டு மட்டுமே நமக்கு உணவானாலும், இதுவரையில்லாத அளவு தமது சத்தியங்களைத் தேவன் நமக்குப் போதித்துக்கொண்டேயிருப்பார் (ஏசா 30:20; சங் 119:71).

(7) சுகமளிக்கும் இயேசு நேற்றும் இன்றும் என்றும் மாறாதவர் என்று உற்சாகமாய்ப் பாடுகிறோம். சுவிசேஷப் புத்தகங்களில் அவர் இரு பிரதான பட்டங்களினால் அறியப்பட்டிருக்கிறார்: ஒன்று, “இறைமகன்” (Son of God), அடுத்தது, “மனுமகன்” (Son of Man). இறைமகனாக அவர் இறைவனது வல்லமையை மனிதராகிய நமக்கு வெளிப்படுத்துகிறார்; மனுமகனாக அவர் மனிதராகிய நமது வேதனைகளை இறைவனிடம் எடுத்துச்செல்கிறார். எனது இறையியல் நிபுணர் நண்பர்கள் இங்கு நான் தரும் வியாக்கியானத்தைத் தயவாய்ப் பொறுத்துக்கொள்ளக் கேட்கிறேன்! எனது கணக்கின்படி, புதிய ஏற்பாட்டில் “இறைமகன்” என்ற பட்டம் 44 தடவையும், “மனுமகன்” என்பது 88 தடவையும் வருகின்றன! *மகிமை உமக்கன்றோ? மாட்சிமை உமக்கன்றோ?* துள்ளிக் குதிக்கணும் போலிருக்கு! இவர் முதலாம் “தேற்றரவாளர்” என்றழைக்கப்படுவதில் வியப்பென்ன? நமது நெருக்கங்கள் அனைத்திலும் அவரும் நெருக்கப்படுகிறார்! (ஏசா 63:9). இதனை எபிரெயர் நிருப ஆக்கியோன் எப்படி வர்ணிக்கிறார் பாருங்கள்: “நமது பலக்குறைவுகளைப் பார்த்துப் பரிதபிக்க இயலாத பிரதான ஆசாரியராய் அல்ல, எல்லா வகையிலும் நம்மைப்போல் சோதிக்கப்பட்டும் பாவம் இல்லாத வராயிருக்கும் பிரதான ஆசாரியராகவே அவர் நமக்காய் இருக்கிறார். எனவே, நாம் இரக்கம் பெறவும், ஏற்ற வேளையில் உதவக்கூடிய கிருபையைக் கண்டடையவும், தைரியமாய்க் கிருபாசனத்திற்கு அருகே வந்துவிடுவோம்” (எபி 4:15,16). இயேசு ஒருபோதும் வியாதிப்படவில்லை; ஆனால் அவர் கெத்செமனேயில் இரத்தத்தை வியர்வையாய்க் கொட்டியபோதும், கொல்கொதாவில் இரத்தத்தைச் சிந்தியபோதும், உடல் வேதனையை அனுபவிக்கவில்லையோ?

What a Friend we have in Jesus!

பாவ சஞ்சலத்தை நீக்க, பிராண சிநேகிதர் உண்டே;

பாவப் பாரம் தீர்ந்துபோக, மீட்பர் பாதம் தஞ்சமே.

சால துக்க துன்பத்தாலே, நெஞ்சம் நொந்து சோருங்கால்,

துன்பம் இன்பமாக மாறும், ஊக்கமான ஜெபத்தால்!

(8) வியாதிப்படுக்கையிலிருக்கும் நாட்களையும் வாரங்களையும் நீங்கள் பயனுள்ள வகையில் செலவழிக்கலாம். அறிக்கையிடப்படாத பாவம் எதுவுமுண்டோ என்று தற்பரிசோதனை செய்யுங்கள் (புல 3:28,40). தேவனோடு காரியங்களைச் சரிசெய்யுங்கள். இவ்வசனப்பகுதியில் ஆறுதலான திருவாக்கு ஒன்றுண்டு: வச 32,33, “ஆண்டவர் நம்மை வருத்தினாலும், தமது மிகுந்த கிருபை

யின்படி இரங்குவார். மனமார அவர் மானிடரை வருத்துவதுமில்லை, துன்புறுத்துவதுமில்லை!” பாவங்களை நாம் மூடி மறைத்துவைத்தால், அது நமது “எலும்புகளை” உலரச்செய்யும், நமது “உடற்சத்தை” உறிஞ்சிவிடும் (சங் 32:3,4). ஆன்மீக ஆரோக்கியமும் உடல் நலமும் பின்னிப் பிணைந்தவை (சங் 38:3ஆ; நீதி 14:30; யோ 5:14; 3 யோ 2). யார் யாருக்கு விரோதமாய் மனதில் கசப்பு இருக்கிறதென்று கண்டுபிடியுங்கள். எல்லாரையும் தாராளமாய், தயாளமாய் மன்னியுங்கள். உடல் நலம் பெற்றவுடன் தவறிழைக்கப்பட்டோரோடு ஒப்புரவாகத் தீர்மானியுங்கள் (1 பேது 3:8-11; யாக் 5:16). இப்பொழுதே கைபேசியிலும் அழைத்து இதனைச் செய்யலாம். உங்கள் இக்கட்டுகளில் உங்களுக்குப் போதுமான ஆதரவு தராதோருக்காகவும் ஜெபியுங்கள் (யோபு 42:10). இறை யரசுக்கு அடுத்த காரியங்களுக்கு முன்னுரிமை கொடுக்க உங்கள் செயல்பாடுகளை வரிசைப் படுத்துங்கள் (மத் 6:25,33). **ஏழை எளியோருக்கு** உதவ, இன்னொரு தசமபாகம் போன்று, கணிசமான தொகையைப் பிரித்துவைக்கத் தீர்மானித்துவிடுங்கள். தாவீதரசன் கண்டுபிடித்தது: “எளியோரின் நலனில் அக்கறை கொள்பவர் பேறுபெற்றவர் ... படுக்கையில் அவர் நோயுற்றுக் கிடக்கையில் ஆண்டவர் அவருக்குத் துணைசெய்வார்; நோய் நீங்கிப் படுக்கையினின்று அவர் எழும்பும்படிச் செய்வார்” (சங் 41:1-3). ஏசாயா 58:6-9ஐயும் வாசியுங்கள்.

(9) மருத்துவப்பணியாளர்கள் நமது ஜெபங்களில் தவறாது இடம்பெறவேண்டும். அவர்கள்தான் காயங்கள்மீது எண்ணெயும் திராட்சை மதுவும் ஊற்றும் நல்ல சமாரியன்கள் (லூக் 10:33,34). Dr. Ambrose Pare (1510-1590) என்பவரின் கூற்றை நான் வெகுவாய் மதிக்கிறேன்: “கட்டு போடுவது நான், குணமாக்குவதோ நாதர்.” (I bandage, God heals!). நமக்குச் சிகிச்சையளித்தோருக்கு முடிந்த வேளைகளிலெல்லாம், முடிந்த வகைகளிலெல்லாம், நன்றி சொல்லவேண்டும். தனது மிஷனரிக் குழுவினரது உடல்நலக் காரியங்களைக் கவனித்துக்கொண்ட Dr. லூக்கா அவர்களிடம் பவுலடியார் மிகுந்த மதிப்பு கொண்டிருந்தார்; அவரைப் “பிரியமான” வைத்தியர் என்றழைத்தார் (கொலோ 4:14அ). வேலூர் CMC மருத்துவமனையில் எனக்கு 6-மணிநேர இருதய அறுவை சிகிச்சை நடந்து 24 ஆண்டுகள் (1996) ஆகின்றன. ஒவ்வொரு ஆண்டும், அறுவை சிகிச்சை நாளாகிய ஏப்ரல் 23 அன்று, தவறாது எனது இதய நோய் நிபுணர், Dr. ஜேக்கப் ஜோஸ் அவர்களுக்கும், அறுவை சிகிச்சை செய்த Dr. ராய் கொரூல்லா அவர்களுக்கும், எனக்கு இரத்த தானம் செய்த நண்பர்களுக்கும் நன்றி சொல்ல நான் தவறியதில்லை. கரோனா நோயாளிகளின் நலனுக்காய் மருத்துவத் தொழில் மற்றும் துப்புரவுத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருப்போர் எவ்வளவாய்த் தங்கள் உயிரைப் பணயம் வைக்கின்றனர், பாருங்கள்! ஒரு சிறு குழு அமைத்துக்கொண்டு, மருத்துவமனைகள், தொழுநோய் இல்லங்கள், மாற்றுத்திறனாளிகள் கூடங்கள், முதியோர் இல்லங்கள் போன்றவற்றிற்குக் கிரமமாய்ச் சென்று சந்திப்பு ஊழியம் செய்யத் தீர்மானியுங்கள். பணியாளர் பற்றாக்குறை மற்றும் பண நெருக்கடி காரணமாக வடமாநிலங்களிலுள்ள மூன்றில் இரண்டு கிறிஸ்தவ மருத்துவமனைகள் மூடப்பட்டு விட்டன. இந்நாட்களில் நிலைமை இன்னும் மோசம். தென்னகக் கிறிஸ்தவர்கள், ஐக்கியங்கள் மற்றும் சபைகளாகிய நாம் இச்சவாலை ஏற்றுக்கொண்டு, நமது இளம் மருத்துவர்களையும் மருத்துவப்பணி உதவியாளர்களையும் மருத்துவ மிஷனரிகளாய்த் தேவை மிகுந்த பகுதிகளுக்கு அனுப்பிவைப்போமா? கொடிய நோய்வாய்ப்பட்டுள்ளோருங்கூட எளிய சிகிச்சையால் குணமடைந்துவிடுவதாக மிஷனரி டாக்டர்கள் சாட்சி பகர்கின்றனர். ஆம், மருத்துவ வசதிக் குறைவான இடங்களில் வாழ்வோர் நடுவிலேயே தேவனது அற்புத வல்லமை அமோகமாய் வெளிப்படும்.

(10) “சுகமடைதல்” (healing) என்பதைவிட “ஆரோக்கியமாயிருத்தல்” (health) என்பதே முக்கியம். ஆரோக்கிய வாழ்வுக்கான பல வழிமுறைகள் மார்க்கவுலகிற்கு வெளியேயும் எவ்வளவோ தரப்படுகின்றன. உங்களுக்குப் பொருத்தமானவற்றைப் பின்பற்றுங்கள். உடற்பயிற்சிகள் செய்யத் தவறக்கூடாது. யோகா என்பது கிறிஸ்தவர்களுக்குக் கேள்விக்குறியே. உணவு வகைகளில் கட்டுப்பாடு அத்தியாவசியம். அளவுக்குமீறி உண்ணாதீர்கள் (லூக் 21:34)! கொழுப்புச்சத்து ...6

மிகுந்துள்ளவற்றை அகற்றுங்கள் (நீதி 23:1-3). கொழுப்பும் இனிப்பும் கொண்டாட்டத்திற்காக மட்டுமே (நெகே 8:10). புதிய ஏற்பாட்டுக் கிறிஸ்தோராகிய நமக்கு மாமிச உணவுகளில் அசுத்தமானது என்று எதுவும் கிடையாது (ரோ 14:14). ஆனாலும் பழைய ஏற்பாட்டு நியாயப்பிரமாணத்தின்படி அனுமதிக்கப்படாதவற்றிற்கு மருத்துவரீதியான காரணங்களும் உண்டு (தானி 1:8). சாப்பிடுவது தேனாக இருந்தாலும், எல்லாவற்றிலும் நிதானமாயிருங்கள் (நீதி 25:16). அடிக்கடி வெளி உணவகங்களில் சாப்பிடுவது உடல்நலத்திற்குக் கேடு. செயற்கை உணவு வகைகளையும் நொறுக்குத்தீனியையும் குறைத்துக்கொள்ளுங்கள். எதற்கும் அடிமைப்படாதீர்கள் (1 கொரி 6:12,13). அளவுக்குமீறி உழைக்காதீர்கள் (நீதி 23:4)! தேவன் ஓய்ந்திருந்தது களைத்துவிட்டதால் அல்ல, அல்லவே அல்ல! (ஏசா 40:28). கிரமமாய் ஓய்வெடுக்கவேண்டும் என்ற தத்துவத்தையே அவர் இவ்விதம் நமக்குப் போதித்துள்ளார். விளைநிலத்திற்குக்கூட ஓய்வு கொடுக்கக் கட்டளையிட்டார் (லேவி 26:34,35). அளவுக்குமீறி உறங்காதீர்கள் (நீதி 6:9,10)! “சீக்கிரம் படுக்கச் செல்லுங்கள், அதிகாலையில் எழுந்துவிடுங்கள்.” “Early to bed, Early to rise!” என்பது தங்க வாக்கியம். அளவுக்குமீறி இன்பங்களில் உய்த்திராதீர்கள் (1 கொரி 7:29-31)! அவ்வப்போது மருத்துவப் பரிசோதனை செய்துகொள்ளுங்கள். மருத்துவ ஆலோசனைகளை அல்லத்தட்டாதீர்கள். வருமுன் காப்பது மேல்! சுத்தம் சுகம் தரும் (பிர 9:8). உபவாசிக்கும்போதும் கச்சிதமாயிருங்கள் (மத் 6:17). சுறுசுறுப்பாயிருங்கள் (நீதி 6:6; யோபு 12:7,8).

■ எதிர்கால மகிமையைக் குறிப்பிடாமல் இக்கட்டுரை நிறைவுபெறாது. அப்போஸ்தலர்களையே அழைத்து நம்மிடம் நேரடியாய்ப் பேசச் சொல்வோம். இதோ பவுலடியார்: 2 கொரி 4:16-18, “எங்கள் உடல் அழிந்துகொண்டிருந்தாலும் எங்கள் உள்ளார்ந்த இயல்பு நாளுக்கு நாள் புதுப்பிக்கப்பெற்று வருகிறது. எனவே நாங்கள் மனம் தளர்வதில்லை. நாம் அடையும் இன்னல்கள் இலகுவானவைதான்; அவை குறுகிய காலம்தான் நீடிக்கும். ஆனால் ஈடு இணையற்ற மாட்சியை அவை விளைவிக்கும். அந்த மாட்சி என்றென்றும் நிலைத்திருக்கும். நாங்கள் காண்பவற்றை அல்ல, காணாதவற்றை நோக்கியே வாழ்கிறோம். காண்பவை நிலையற்றவை; காணாதவையோ என்றென்றும் நிலைத்திருப்பவை.” அடுத்து பேதுரு வருகிறார்: 1 பேது 1:6,7, “இப்போது சிறிது காலம் நீங்கள் பல்வகைச் சோதனைகளால் துயருற வேண்டியிருப்பினும், வரப்போகும் அந்நாளில் பேருவகை கொள்வீர்கள். அழியக்கூடிய பொன் நெருப்பினால் புடமிடப்படுகிறது. அதைவிட விலையுயர்ந்த உங்கள் விசுவாசம் மெய்ப்பிக்கப்படவே துயருறுகிறீர்கள். இயேசு கிறிஸ்து வெளிப்படும்போது அந்த விசுவாசம் உங்களுக்குப் புகழும், மாண்பும், பெருமையும் தருவதாய் விளங்கும்.” இயேசுவின் தாயாரது கண்ணீரைத் துடைத்த யோவான், அதிசயமான ஒளிமய நாடாம் பரலோகத்தைக் குறித்த வெளிப்பாட்டுடன், அடுத்து வருகிறார்: வெளி 7:17ஆ; 21:4அ, “தேவன்தாமே நமது கண்ணீர் யாவையும் துடைப்பார்!”

(இக்கட்டுரை ஆங்கிலத்திலும் உண்டு.)

கரோனா தொற்றுநோய்ப் பரவலையடுத்து இதற்கு முன்னர் எழுதப்பட்ட 13 கட்டுரைகள் Online Letter 127இன் இணைப்பாகவும், 14ஆம் கட்டுரை Online Letter 128இன் இணைப்பாகவும் www.StanleyOnBible.com என்ற இணையதளத்தில் உண்டு.
இலவசமாய்ப் பதிவிறக்கம் செய்துகொள்ளலாம்.